

amă găsilu-o eșită din rânduiela legală, precumă amă arătată în pledoaria mea: și voiamă ca judecata țerei se menție apărarea în totă libertatea iei; se nu se adaođe excepțiuni peste excepțiuni de procedură contra unui acusată în facia cărui guvernul se înfăcișă ca unū adversariū redutabile.

Pôte me înșelū, darū în fideia mea amū credutū că facū unū adeveratū serviūiū iustitiei, și puț procesul pe terimulū ordinariū, și se nu dau preșintiei delegatului importenția unei puteri capabile de a influenția asupra cursului judicării. De aceia amū și dis cătră Curte că preșintia delegatului nu pôte avē de cătū uă valōre de măngăiare pentru acusatū ca și asistinția unui avocatū, și mai pucinu încă, rugându-o se nu-ī de uă valōre mai mare prin depărtarea ce ar pronunția temându-me se nu se de procesul, prin această procedură de escludere, unū caracterū politicū, care nu pôte profita nimicu.

Acestate aū fostū, domnulu meu, motivele mele pe cari le supui la apreițarea imparțială a fiă-cărui omū de bună credinția și la a dumitale în parte, motive cari, precumū vedeți, lasū intactă cestiunea de principiu.

Suntemū toți interesatī și avemū datoria a combate pentru independenția tribunalișorū nōstre. Independenția iustitiei însă nu se asigură numai cu depărtarea delegațiilor consulatelor străine, ci mai multū și mai presusū de tōte cu depărtarea ori-cărui amestecū de influență nelegitimă din intrū și de orice presiune de interese. Trebeu cu toți se respectămū pe judecatori in convicțiunile lorū și se-ī ajutamū prin atitudinea nōstră de tōtă dilaie a nu se inspira de cătū de unū simplū morșle de datoriā; se ne desfacemū de obișuința de a-ī motivena în totū d'acuna prin ispitē sau prin amenințari. Atunci tribunalele fiindū sustinute de opiniune și de guvernū într'ua înaltă pozițiune de care să se pôte apropia fiă-care cu respectū, cu sfielă și cu încredere, și-ī bine încredințatī că nu vōi mai vedē delegați prin pretorile iustitiei nōstre de cătū ca simpli privitori.

Așteptū, domnule redactoriū, de la dreptatea și imparțialitatea d-vr, să bine-voiți a publica această epistolă; și vă rogū se priimitī espresiunea simțimentelorū mele de stimă și de prietenăre Alū d-vr. servū.

C. N. Brăiloiu.

Curtea Criminală.

Audiența de la 17 Mai.

Președintul d-lui ROMANULU.

PREȘEDINTIA D-LUI A. FLORESCU.

Judecatori: Costache Crețianu, Dimancea, Sc. Voinescu, Teulescu, S. Zissu, R. Manolescu.

Vedū în No. de Marti.)

D. C. A. Rosetti (apărătorul d-lui Caludescu). Domnū magistratīl ca se putemū înțelege acusatū d-lui procuratoriū, trebeu se lămurimū contra cui este făcută acusatū. Ați auditū că d-sa a lăsatū în uă parte pe gerantele foiei și a venitū a pusū în acusatū foia însăși. Ne permiteți prin urmare căte-va cuvinte asupra noului acusatū. Fōia a-cēstă implinesce la 9 Augustū 6 ani de cândū luptă necurmatū. Ea a trecutū pe supțu atâtea guverne, și mai provisoril și mai stabile, și nici uă dată n'a avutū nici unū procesū, nici uă lovire... Ba nu, me înșelū! a fostū lovită uă dată, a fostū lovită la 24 Septembrie 1859; era președinte alū ministeriului d. Nicolae Crețulescu. Atunci a fostū lovită, a fostū suspendat, darū nu pentru unū articol alū redacțiunii, ci pentru unū articol alū unei alte persoane, pe care nă cestiune de delicatețā me opresce d'a o numi aici. A mai avutū în adeverū și mai deunăci unū procesū. Atunci in-

Autoriulū aceluī articolū este d. Scarlatū Voinescu unulū din judecatoriū aceluī procesū

să acusatū a aretatū că dacă această fōia dīcea cândū în locū de ori-ce, nu putea fi condamnată. Greșela darū n'a fostū de cătū uă nefericită conjuncțiune; fără îndoielă ea a fostū uă greșelă de ore ce amū fostū osinditī; însă cine nu pôte greși într'ua simplă conjuncțiune? Și prin urmare dacă am fostū osinditī atunci, cauza era că ne aflămū înaintea unei curți judecătorești, erū nu înaintea unorū jurați. D-v. înțelegeți mai bine de cătū ori cine osebire între judecatori și jurați, căci suferiți adesea cândū legea ve îndatorēzā a acia, și aveți convingerea morală că este culpă, și mai multū, a osindi omeni despre cari consciința ve spune că nu suntū culpoși; darū nu puteți face altū-feliū căci sunteți datori a procedē dupe lege. Ați osinditū aici chiar p'unū omū care scaldade unū dūdū și furase două persice, spre a le da societē seles care poftise. Anima dv. s'a sdrobitū cândū v'ati vedutū nevoiți a condamna p'unū omū care voise a scăpa viețā a două ființie scumpe, a societē și a copilului seū; darū ați osinditū, căci legea este pozitivă; furtisagū cu escaladare. Pentru acea ați osinditū și fōia a-cēstă pentru acea nenorocită conjuncțiune. Astăzi însă lucrul s'a schimbatū; astăzi, tocmai acea lege ce va silitū a me osindi atunci, ve opresce d'a me osindi, căci acusatū d'astăzi este curatū, unū procesū de tendințe. Aici nu esistă unū actū de acusatū formulatū. D. procuratoriū ve dīce că s'atacā guvernul; darū cumū? — că e unū delictū, care? că este difamațiune contra guvernului, în ce felū? Nu spune, nu lămurēșce nimicu. D-lui chiamā apoi pe gerantele Romānului spre a-ī cere deslușiri. Deslușiri pentru unū articol de presă, pentru unū delictū așa de invederatū după d. procuratoriū? Darū ce deslușiri voiesce d-lui afarā din cele ce s'at scriș? Aici nu pôte face investigați, căci nu suntū acte criminale, prin urmare n'are ce deslușiri lua. Apoi d-sa ve dīce în actulū de acusatū că gerantele nu i-a datū nici uă deslușire. Dacă cerutū deslușiri, se declarā că n'era lămuritū; dacă nu i s'a datū este invederatū că este totū neluminatū, nelămuritū asupra delictelorū? Dar fi fostū lămuritū n'ar fi avutū nevoi de cătū a întreba numele și profesiunea acusatului a mplini o formă, și nimicu mai multū. D-sa însă cere deslușiri și dīce că n'a pututū lua nici una; deci nu scie unde este corpulū delictului. Întreba pe gerante, cu ce pôte „justifica acele înaintări?” Luați sēma, domnii mei; aci nu este pentru d-lui nici unū faptū doveditū; nu uitați că d. procuratoriū cere justificarea, adică dovedī pentru cele ce s'a dīșu, și n'semnați că cere justificarea unorū „naintiri” alegări. D-v. sciti că pe alegări nu potū osindi cel cari judecā numai după lege.

Ve spune apoi că gerantele s'a apținutū d'a răspunde. Reprezentantele guvernului are se vede o neîncetată dărință s'acuse pe apținutī; nu me o-puiū la această dorință a d-sele, o n'înțelegū chiarū; darū nu credū că trebeu se plătimū noi simpatiele și antipatiile d-sele. Și ca se vedeți și mai bine că e uă antipatiā, ecā ce dīce d-lui, ecā cumū din acea apținere deduce culpa: „Acestate, d-lorū, dīce actulū d'acusatū, nu numai că dovedescū nepuținția gerantelū d'a justifica cele inserate;” (se vedeți că este și mai unicu!) „darū m'au convinsū că pomenitū gerante ar fi departe de cunoștințele ce se cerū pentru unū rașon, d'actorū de jurnale, fiindū că n'a fostū „în stare nici a explica contestulū a-celū întimpinări ce a pretinsū că face.”

Ei bine, domnū Magistați, pentru că gerantele s'a apținutū, cumū dīce d. procuratorū, pentru că nu i-a datū deslușiri d-lui s'a convinsū, prin această

numai că gerantele nu este autoriulū articolulū. Ciudată convingere în adeverū! Ș'apoi la interogatoriū, la întrebarea a 7-a cere gerantelū „se-ī „de pe autoriulū chărției, care înțelege „ge dīce, că nu este făcută de dīnsulū.” Pe ce dreptū întrebā d-lui pe gerante cine i-a făcut chărția? pe ce drept vine și-lū declarā ignorante, necapabile d'a scrie? Gerante scie ori cine nă că va se dīce persoana care gerēzā și răspunde; legea de presă specificā curatū ce este; cine darū dā d-lui Procuratoriū dreptulū se facā asemenea investigați și încă se mērgā și mai departe? Eaca le dīce la întrebarea 5.

„Chărția ce-mi înaintatī nu o potū „priimi cu o întimpinare, fiindū că d-v. „nu puteți prevedea cestiunile ce d-lui „pā lege suntū în dreptū a ve face.”

Ce felū, domnii mei? Nu putemū prevedea cestiunile ce are se ne facā legea? Este ea ore unū misteriu ce trebeu cunoscutū numai de acusatoriulū meū, unū privilegiū numai pentru dīnsulū? care este omulū care se nu fiā datoriū a scie legea? Și cumū pôte d. Procuratoriū aensa p'unū omū că nu scie legile? Legea presupune că totū omulū o scie, într'altū felū nimicu. Ar mai fi răspunșorū de faptete s'ib. Și celū care s'a făcutū în cunoștința răspunșorū de unū lucrū, trebeu se scia întrebările ce au se se facā și se nu permitā altele. Ce a-dīșu gerantele Romānului? „Tōte căte suntū scrișe în această fōia suntū lămurite; ori ce me veți întreba mai multū și eșii din testulū, din litera iei, d'a face investigați afarā din cerulū iei.” Acele investigați le faci, prin urmare ai eșitū, din lege, ai eșitū din domeniulū faptelū, devil sfredelū. D. Acusatōriū revine asupra aceluī cuvintū și nē face uă acusatū din elū. Ei bine, declarū că amū întrebūiatū această cuvintū, pentru că ru este permisū procuratoriulū a face întrebări afarā din lege. D. Procuratoriū însă pretinde că nu putemū prevedea întrebările. Cumū, mai repetū, legea este ore pentru reprezentantele guvernului uă taină a cărui-a chieie o are numai d-lui? Nu putemū ore s'o cunoșcemū și noi, nu putemū prevedē cestiunile ce, după lege, d-sa are se ne facā? Darū pentru d-deū întorsu-ne amū, inapoi cu mi de ani, în timpū primitivi al Indianilor unde magistrați erau închisī într'ua cetate cu ziduri, și cu șanțuri, în care nimine nu putea petrunde? numai acolo legea era uă taină, unū misteriu pentru cel-ī-alti omeni. D. Procuratoriū, darū care și-a permisū a eși din cadrulū cestiunilorū ce putea să ne pue, și a atacā onōrea unui omū, permite-mī a-ī dīce, că și-a adusū aminte de timpulū cândū avea de superiorū unū altū procuratoriū renumitū, care funcționa în timpulū Domniriū broșcel țestōse a Indianilor; se ne de voia a-ī mai dīce că pentru noi maiestatea iustitiei, legea, nu este unū idolū care trebeu se stē ascansū în tunicū. Legea pentru noi este chiarā și limpede, și iustitia o vedemū, trebeu se o vedemū, stāndū de faciā, ocolitā de luminā și de adeverū, castā și simplā. Pentru noi darū acelu-a care ese afarā din prescriința legiū, face uā sfredelire de consciință, și protestāmū ș'aci contra d-lui Procuratoriū cere acusatū pe gerantele Romānului că n'a voitū a se supune unei asemenea sfredeliri.

Darū D. Procuratoriū se opresce ore aci? Nu. D-lui merge pîn'a atacā pe gerante în demnitatea seș personală, ilū numesce ignorante, incapabile; bă încă ilū și amenință ș'apoi ilū insultā.

Voiți răspunde d-lui Procuratoriū că este adeveratū că d. Caludescu nu e unū om forte învețatū, și d'aceia-a negreșitū este numai comerciale cândū

d-lui este procuratoriū alū guvernului. Este adeveratū că n'are sciinția d-lui Procuratoriū, n'are avere ca se aibā ca d-lui uă bibliotecā mare. Elū are numai căte uă carte darū bună, pe care o giteșce bine, o n'înțelege bine... Ș'apoi mal are onōre, ș'ua credinția; pe care n'o lēpedā, pe care este fericitū s'o susțā pe faciā, pentru că este uă adeveratā credinția erū nu uă speculațiune. Aste daruri nu-lū potū duce pe alte trepte mari, nu-lū potū face funcționiariū mare; darū ilū potū face a fi mândru de persoalū și a nu dā dreptū niminū a-ī atacā onōrea.

Revenindū la acusatū, propriū dīșu, vedeți, domnii mei, că nu esiste uă acusatū, că nu vi s'a datū nici uă deslușire, nu vi s'a doveditū nimicu. V'a dīșu numai că din pînăre s'a convinsū că legea este călcatā; v'a preșintatū uă acusatū de tendințe. V'a dīșu că suntū 3 delictē: „1 Atacū contra guvernului; 2 Delictū (nedefinitū); 3 Atacū și difamațiune contra guvernului, amenințāndū-se cu rescōlā.”

Ce înțelege însă prin guvernū o-noratulū reprezentantē a Ministeriului? Legea de presă a nōstrā, ca mai tōte legile ce avemū, este copiatā după legile Franceiei. Inșii autoriū iei au māruritū această în Camerā. Ei bine, cândū s'a desbătutū această lege în Franceia s'a eșpicatū că de căte ori se vorbesce de apțare la urā și difamare contra guvernulū, se înțelege întrunirea tutorū puterilorū, adică camerā, domnii Ministeriū, etc. Inșii Convențiunea nōstrā la art. 3 ne spune că „puterile publice vorū fi încredințate unū Domnū și unei Adunări.” Apoi art. 51 alū legiū de Presă dīce: „Legiurea de faciā însă nu opresce dreptulū discusiunii actelorū guvernului și ale ministerilorū.” Prin urmare ecā osebire lămuritā: actele guvernului și ale ministerilorū.

Legea dīce curatū că una este guvernulū în sintesea sa ș'alta Ministeriulū, căci sperū că nu va declara această curte prin sentința iei că cel cari au făcutū legea n'au scitū ce spunū, n'au scitū nici chiarū valōrea cuvintelorū. D. Procuratoriū v'a dīșu curatū și necontenitū, în acusatūa rōștitā și n'hărția cu care v'a înaintatū procesulū, atacā guvernulū, difamațiune guvernulū și n'a vorbitū nici de cumū, cumū spreșerie legea, de Ministeriū. Amū atacatū darū totū ce se numesce guvernū? Nu. Inșii d-lui, în conclusiune a dīșu atacū Ministeriulū. Prin urmare sunteți datori să se arețai în sentința d-v. că amū atacatū, cea-a ce legea numesce guvernū, adică Ministeriū, Camerā, universalitatea puterilor mari, sau se n'atōrceți d-lui Procuratoriū actulū de acusatū. — Verbale căci scrișu nu este — spre a se eșplica lămuritū conformū Convențiunii, sau celū pucinu, conformū legiū de Presă.

Vedeți că nu vorbesce de acitare, vorbesce ca cumū n'asī fi aci apărătorulū unū acusatū, ci numai alū legiū. Și credeți că nici ru cerū mai multū. Legea se se respecte de toți și mi este d'ajunsū, căci legea, convențiunea dīce (art. 15). Ministeriū vorū fi răspunșorū de violarea legilorū și mai cu sēmā de ori ce rāsipire a banilorū publici.

Se vorū dā în judecatā înal. Curte de Justiția. Art. 19 dīce „că debaterile Adunării se vorū publice.” Art. 26 dīce: că tōte legile, tōte regulamentele administrative se vorū publica în fōia oficialē.

Și inșii legea de presă imi dā dreptulū se discutū nu numai actele ministerilorū ci și ale guvernului. Acestea suntū legile constituțiune ale țerei și legea presel. Prin urmare am dreptulū se discutū actele guvernului, se lē combatū. Cândū este uă Adunare care se face prin alegere, cândū tōte actele Ministeriului suntū publice;

cumū s'ar putē mātine regimelē constituționale dacă aceste acte n'arū fi discutabile. Făcutū-amū noi unū atacū guvernului? Atacamū persoanele ministerilorū. Nu. Nu puteți se-mi arețai unū asemenea atacū ne-amū mărginitū a discuta actele Ministerilorū ș'astū dreptū ilū avemū.

Constatū darū că d. Procuratoriū a trāmisū înaintea d-v. uă acusatū nedefinitā, neconformā legiū și naturēi faptelorū; că astā acusatū se raqimā pe tendințe, și că fiindū că nu sunteți jurați, nu puteți a ve osindi pe tendinție ci numai pe fapte prevedute a-nume și preeisū de articlē de lege.

Aratămī ve rogū articolulū din legea preselē care osindesce pentru tendințe, ș'atunci osinditī.

După ce amū constatū aceste, întrū chiarū pe terimulū celū învețosū alū procuratoriulū, ș'admitū că prin guvernū a înțelbșū numai pe ministri. Ei bine unde amū atacatū pe ministri? învețatū d. Atenasiade v'a demōstratū în procesulū d'astăzi ceste numesce atacū. Așitū putē se ve demōstratū și eu arătāndū v'arū articolulū ce ve spuneamū cămeasurē ce s'a făcutū pe d. N. Crețulescu se suspende diariulū acesta pentru căte-va zile. Nu voiți face-ua însă, pentru alē considerațiuni. Unde este atacū de persoā? Unde este unū cuvintū d'atacū contra persoanei Ministerilorū? Nu se combate în tōte aceste numere, decâtū administrarea lorū. Inșii acusatōriulū meū, care are talentulū d'a crea din nimicu uă acusatū, dīce că amū atacatū actele. Acesta n'ū negāmū. D' amū discutatū, amū criticatū, amū combătutū actele Ministerilorū; acestū dreptū ni-lū dā inșii legea de presă. În regimelē constituționale ministrii suntū răspunșorū și încă răspunșorū fār a fi dāți în judecatā. Cumū darū acelu care este răspunșorū se nu fiā discutabile? Amū dīșu că pasajulū aceluī lege este luatū din sece-a a Franceiei, din legea de la 1835. Ei bine, ecā ce dīceaū autoriū aceluī legi, ecā cumū uă eșpicā. Ecā ce dīcea d-nu de Broglie. — „Permisū fiă-cărui a face „oposițiune ministeriului. Proiectulū „de lege nu ne prolege în nimicu, nici „pe noi, nici actele nōstre; remānemū „pe deplinū desoperitū și n'acoperimū, „precumū este datoriā nōstrā, de cătū „pe rege.” Ecā ce dīcea și d. Thiers, autoriul renumitū legi de la Septembrie.

Darū, legea conține libertatea d'a „ne acusa și chiarū d'a ne calomniā; „căci nu este responsabilē fără discutiune.”

Ei bine veți dīce ore că d. Procuratoriū, cu tōte superioritatea învețatimulū seū darū l'era făcutū a recunoșce ignoranția d-lui Caludescu, înțelege mai bine legea de cătū ilustrii iei autoriū?... Veți dīce că d-lui înțelege mai bine interesele Statulū, ș'ale corōnē de cătū ș'ei ilustrii bārbați de Statū? Nu. Ș' ai dādū că nu, ecā că ei declarāu că se dādū corpū și sufletū pe mână, debaterilorū și chiarū a calomnielū, numai se nu s'atace Constituțiunea și regele care este inviolabile și nediscutabile. Voiți ore acumū ce și faptele ministerilorū se nu se discutete și chiarū atacate? A l'ecā nu este aci, în loculū meū unulū din acei bārbați ilustrii, din acei legiști a cărōrū autoritate, dobinditā prin sciinția, ar putē convinge pe curte c'ua asemenea d'irritō ar fi veltōmatoriā celor mai mari interese și care se ve dīce — lăsați actele ministerilorū discusiunii și chiarū combaterii celor mai energice, căci numai această libertate este cheșia cea mai sicurā de ordine, numai astūfelū on. curte va areta că se interese de desvoltarea libertățilorū publice, și a regimelū constituționale. — Ce bine ar face ei țerei, căci i-ati ascultā! Sciti că la noi nu amū avutū libertate de presă. Amū voitū la 1848 se deschidū unū diariū

cu totul inocente. Numele să spună Pruncul Român, — și cu toate că era se fiă censurată am fost oprită pentru că nu era libertatea discușiunii. Ei bine! sciti... c'a ești apoi acea fôie la 12 Iunie. Vorbesce d. Procuroriu de amenințări, de revoluțiune. Inșă s'a dîsu și s'a dovedit că acei-a cari oprescî dezbaterile asupra actelor ministrilor, — a actelor nu a persoane- toru, — acei-a, fără se vrê negreșit, amenință cu revoluțiune, êrî nu noi, cari ve dîcem: Lăsați pe ministri dezbaterii publice, cumă trebue s'o dîcă ei inși. Sumă sigură că dacă d. Președinte al ministrilor ar putê se fiă la acea mesă, (unde este d. Procuroriu) ar dîce că numai astufeliu se pôte consolida regi- mele constituționale, fără care uă na- țione, și mai cu sêma o națiune mică, nu pôte consolida naționalitatea sa.

Se venimă acum și la corpul delictului, cumă îl numesce, în lim- bagiuul său tehnic, d. Procuroriu. Ecă ce dîce d-sa:

„Cătu pentru mine acuză pe ge- rantele fôiei că, în No. de la 10 A- prile, prin cuvintele: „protestăm dar- din nou contra unui guvern care nu pune în lucrare legile, care liberează de la temniță pe cine voiesce și cumă voiesce. etc. a atacat guvernul”

D. Procuroriu a întrebat pe ge- rante, — „cu ce puteți justifica aceste înaintări?” — Ei bine! Le vom justifi- ca cu faptele. Este scitî de toți, și Convențiunea prescrie curățî că tote actele guvernului (trebuesc publicate). Toti asemenea și grațiarile ce se facî nu potî trece fără a fi publicate în fôia oficială. Acestă publicitate a actelor guvernului, este garanța regimului con- stituțional. Presupunem că guvernul ar face acte contrare legii; admiteți-o fiă și pentru un moment; de n'ar fi date publicității, și dacă presa n' ar discuta, cine ôre le-ar duce înaintea Camerei care are ale judeca? Deputații. Dar ei nu sunt ôre re- prezentanții alegătorilor, nu trebue se exprime opiniunile lor? Cine dă dreptul deputatului să mîergă a vorbi în cameră contra adevăratelor opiniun, ale alegătorilor? și cum se vor forma opiniunile de nu va fi dezbateri, și de n' va fi uă presă care se puia în comunicare pe alegători între dîșii și pe alegători cu aleșii lor cari au se exprimă așteptările opiniun publice? — Dar în așteptările seie pressa se în- șelă? Ce-i pesă guvernului! Ômenii de la Ministerii s'au puterea s'au ne- greșit uă vieță lungă de fapte nobili și mari, cari garanțea contra atacurilor; ce le pesă lor că foiele pu- blice dîcu că s'au călcat uă lege, când n'ar fi acea călcare; mai ales că un ministeriu are și el fôiele lui prin care pôte da dămurii națiunii. Noi am dîsu și repeșim că s'a libe- ratu, s'a grațiatu ômeni fără a se pu- blica grațierea și venimă a justifi- ca n'astră prin faptele. S'a grațiatu d. Aricescu, d. Valentinianu, d. Bolliac, d. Miroca mălăiaru, și alții căl- va țe- rani, și nici una din aceste grațiarî nu s'a publicat. Ecă dar, conformu dorinței acuzării, c'am relatatu faptele, am dovedit uă acte oficiale. Apre- țierea mea a fost greșită, dîce; ecă opui faptele înaintea magistraturii. Mo- nitoriul este aci; liberații sunt aci: Ve puteți convinge de ce dîcu. Am dovedit dar că antiul punct de ac- uzare este nefundat.

Viu acum la punctul II. Ecă ce dîce d. acuzatori: „Îl acuză asemenea cău No. de la 13 Aprile, prin cuvîn- tele „c'a nu se supun de bună voia unui regime anti-constituționale, unui guvern ce se impune țerei prin vo- iința sa proprie, prin dictatură, prin puterea materiale,“ a cădutu în delict.” Pactul constituțional, domni ju- decători, Convențiunea dîce la art. 25 „Nici unu impositu nu va putê fi sta-

bilită seŭ percepute de nu va fi fostu consimțit de Adunare.” — Ce a făcutu Românul? a repeșit art. 25 alu Con- vențiunii, a spus că nu se pôte lua nici unu impositu fără voia Adunării. Aci numai este votu sancționat sau ne- sancționat alu Adunării, ca se dea câmpu d-lui Procurat: aci este articlu speciale alu Convențiunii. N'am ôre dreptul s'arătî, se esplică națiunii u- nul din articlole pactului nostru fon- damentale, nici se-lu citez? Imposi- tele n'au fostu votate de Adunare. Prin urmare, după aprețierea celor ce se unesc cu majoritatea Adunării, s'a călcatu și votul Adunării ș'articlu 25 alu Con- vențiunii din momentul cându s'a ce- rutu acele imposit. D. Procur. dîce că greșim. Prê bine. Dar pe care drept puteți opri uă fôia publică d'a propaga opiniunile Adunării? pe ce drept vine d. procuror și aducând înaintea-vă pe cei ce repeșeu arti- clesle Convențiunii și voturile Adunării nationale, ve dîce: loviți! Este ôre în lege vre unu art. care se dîcă că ori cine repeșeu dîse e din Adu- nare, ori cine sustine opiniunile re- prezentațiunii nationale se fiă lovit? Nu. Prin urmare ve voiți dîce că n'ue per- misu unor judecători a me condamna cându repetu cuvintele, opiniunile Adunării cându au facu în fine decătu a esplica s'a subine art. 25 din Con- vențiune, din pactul nostru funda- mentale.

D. Procuror. a sustinut că „fe- ricirea țerei vine prin lovituri de Statu.” — Ecă dîcu că fericirea vine prin respec- țul legii, cându cumpena dreptății este atrinată de tavanul palatului națiunii, êrî nu ținută de mâna unui om. S'a dîsu că pactul constituțional s'a în- lăturat și s'a criticat ministeriul că s'a pusă afară din lege. Acestă este aprețierea n'astră, precum revoluțiunea de susu este opiniunea reprezentantel guvernului; dacă națiunea vede că n'avem dreptate, atunci dîsele n'ostre nu potî face nici unu reu. Dar voiimă a mai dovedi că cele ce am dîsu sunt legale și fundate. S'a decretat d'a dreptul de guvern, fără concursu Adunării, unu bugetu, în care se dîce care sunt impositelle, și pe urmă vedem că se implinesc cu totul alte- tele. Prin urmare guvernul a căl- catu chiar bugetul decretat, s'apusu chiaru afară din acelu bugetu, din acea lege. S'a vorbitu de bugetele mo- nastirilor dîse închinat, care se ad- ministrau ilegale de străini, și acele bugete nu s'au publicat, prin urmare guvernul s'a abătutu din lege, care prescrie că tote legile și anume cele financiale se se publice în Monitoriu. Vedeți dar că și n' acestu alu donle pufit de acuzare, n'am atacat nici decum persoanele, ci am sustinut o- pininiunile Camerei, Convențiunea. Dacă acestă este uă vină, dacă este unu arti- clu de lege care se me pedepsescă pentru acestă, loviți. Voi indură pe- depăa, dar n'm voi schimba cre- dinția, precum și cuvintele mele nu voru face p'acuzatori. Ise și schimbe pe a sea. Este însă dovedit că n'am atacat pe nimine, ci am desbătutu, am luminat, am combătutu. Este unu conflictu mare între puterea legislativă și executivă, m'am silitu a-lu lumina. D. Procur. nu pôte se ne facă uă acuzare pentru că sustinem Convențiunea și împărțim opininiunile majorității Adunării, ale legii, nu pôte lovi pe unu om care n'a atacat de locu guver- nul, și care n'a făcutu de cătu a des- bate opiniunile Ministeriului și opini- nile Camerei. D-lui se superă însă pen- tru că crede că revoluțiunile de susu facu fericirea națiunilor, și prin ur- mare voiesce se stingă lumina presii, care desăpăre tote națiun. Noi nu ceremă susinda nici unui dîriu, nici chiaru acelor cari dîcu se nu lucreze

sațiunii pe la proprietari, acelor cari atacă pactul fundamentale și Repre- zentațiunea nationale; lăsăm ca nați- nea se judece. Inșă, precum d. Prop. se orde în dreptu se proclame „re- voluțiunile de susu,” avem și noi dreptul ale combate ca vetemetorie țerei, și acea tesă favorită a d-lui ve do- vedesce pentru ce se superă d-lor pe presă. Unu lordu, deputat englesu dîce: „Dați-ne uă cameră de Lordi coruptă, uă cameră a comunilor venale unu principe tiran, unu ministriu sclavu vilu alu curții, daru dați-ne numai uă presă liberă de ori ce pedice, și-i des- fidu d'a domni peste uă singură palmă din terimul libertăților. Acestă n'o vrê reprezentantele Guvernului, și n'o pôte vrê, de ôre ce crede că „fericirea unui stat este revoluțiunea de susu, lovi- turile de stat.” Pentru noi aceste re- voluțiuni sunt călcarea legilor, lo- virea reprezentațiunii nationale, uci- drea națiunii și d'acea-a le-am com- bătutu și le vom combate, cu singura oșhire între d. Procuratore și noi, că noi suntem în cercul legii, alu con- vențiunii.

Se venimă la alu treile punct de acuzare. Ecă ce dîce d. Procur:

„În No. de la 15 și 16 Aprile, prin pasagiile ce se vedu supliate în revista politică aduce asemene atacuri și difamațiuni guvernului (aci cuvintul guvern e frumos, adică Camera și tote puterile statului) amenințându-se cu rescôlă.”

Se citim liniile incriminate.

(Vedeți citițiunea reproducu în No. trecut dupe No. de la 13 Aprilu.)

Pusu-a guvernul mâna în punga națiunii fără voia ei? Nu, dîce d. Procuror. Cumă dar crede d-lui că dacă n'am spus adevêrul o asemenea ne- rușinată minciuna ar putê provoca rescôlă? Ce felu cîni milioane de Ro- mâni fi-vor atît de rebeni în cătu se se scôle după vorba unui singuru om și după uă vorbă fără nici unu funda- mentu? — Prin urmare nu se pôte teme de perturbări dacă faptul ce a- retăm este neadeverat. A pus însă guvernul mâna în punga națiunii fără voia ei? Da? Atunci n'am spus de cătu adevêrul, și nu ne puteți osindi pentru dîsul; n'au făcutu de cătu a- repeti articlu... vedeți... l'am uitat și eu, am uitat și insum Con- vențiunea... Dar, domni Magistrați, d. Procur. n'a citit de cătu ce a voit, altră- minte ar fi vedutu că în acestu articlu se dă uă sêmă despre necse lucruri legali, conforme pactului fundamentale. Ecă ce dîceamă mai sus:

„Numai singur lipsa de armoniă „între cele doue puteri mari, declara- „ră inșiș partisanii guvernului, că este „un pericu; și cu tote acestea ei tacu „când vedu acum deplina desființare a „regimului Constituțional, sfîșierea pac- „tului fundamentale și proclamarea guver- „nemintului personale.

„S'aci nu mai incape îndouială pen- „tru nimine. S'a pus supțu ochii na- „țiunii și serierile și cuvintele tutori ôme- „nilor de legi și tutori ômenilor de Statu „c'a suveranitatea unei Adunări asupra „pungei națiunii, este deplină; că Ca- „mera și numai Camera pôte închide „și deschide punga națiunii, și că ori „cine pune mâna în acea pungă, fără voia „iei, comite o fără de lege este intocmai „ca unu furu care pune mâna în lada „străin; mai multu înșă.”

Se învoca cuvintele unei maiori- tăți a Adunării nationale, și chiaru ale partisanilor guvernului, s'arate peri- clesle lipsei de armoniă, și domniului numesce acestă uă propagandă de rescôlă? — Da, este uă propagandă, însă uă propagandă de armoniă, unu apelu de destepare cătră cei rătași. Fôia acestă învoca istoria țerei, aduce amî- te pe ce căi pôte merge la fericire. Acestă propagandă au făcutu-o și în

mai multe numere precedinș, de ce d. Procur. nu a urmăritu-o? Pentru că în acele zile înțelegea c'avem dreptatea cu noi, pentru că nu venise încă pe deplină la ideea mărturită aci înainte-ve că „revoluțiunile de susu, loviturile „de stat, dictaturele, facu fericirea nați- nilor.”

Ecă ce mai dîcem noi în arti- culul incriminat, și pe d'asupra căro- ra a trecut, luând numai trunchiurile unor frase.

„Foiele publice au negreșit d'a- toria a lumina opiniunea publică; însă au o datoriu totu atăt de mare și ca- re este d'a aprinde lampa loră la lu- mina opiniun publice. Datoria n'astră daru a fost și este d'a esplica mai in- teiț situațiunea, și d'a o esplica în to- te modurile și prin felurite și necon- tenite repețițiuni, pentru ca ea fiindu odă bine lămurit în mintea și n' con- șcinția fiă căruia, se fiă pe deplin mare și limpede lumina opiniun pu- blice, la care avem datoria s'aprin- dem lampa n'astră, care la rândul iei și n' cercurile datoriilor sale, se ser- veschă de lumină.”

Ecă propagaandă de rescôlă. A înveța, a studia, a asculta vocea opi- niunii publice, a aprinde lampa la lu- mina națiunii. S'atunci ce se facă? Se stê în calea datoriei și numai prin ca- lea legale se ajungă la univesalea ar- moniă, la generala înțelegere. Ecă cuvintele testuale din articlu incriminat.

„In deșierit se voru încerca cei nerăbdători prin durerile suferințelor lor, și mai îndesertit aceli cari punu focu casei nationale a ne face se eşim din cercul sacru alu datoriilor n'os- tre? Urle unu și sufle și cel lași cătu voru voi în flacări incendiu aprinsu de dîșii, noi le vom întorce spatele și vom lămuri din ce în ce situați- nea, vom areta dreptatea și strimbat- eatea, legalitatea și ilegalitatea, măn- tuirea și peirea până ce lumina va pă- trunde în totă societatea și va deveni o singură flacăra de lumină, mare și puternică precumă este și națiunea ro- mână. Nerăbdările și mâniele sunt pen- tru cei rătași, pentru cei păcătoși. O națiune însă, în facia unor pericie a- tătu de mari trebue se cugete bine, se vedă, se prevadă, se înțelegă și se cumpănescă totu, ca astufel s'ajungă la o unitate atăt de deplină în cătu se dîcă într'o di cu unu singur glas: „SUNTU” și peatoșii și incendiatorii se peră, ca prafu de-lu sulberă vântu, ca pațul de cel ușcatu ce într'o clipă l'u-a mistuit flacăra. S'acia va fi.”

Și mai la vale, ce mai dîce acelu articlu din care d. Procuratore a tă- iat numai câteva frase

„Națiunea însă răbdă mai înteu multu, și forte multu, căci ea se scie tare, și că totu celu tare este răbdă- torie. Ea răbdă, fiindu că cunoesce to- te nvoile și periciele furtunelor și nu voiesce a se espune de cătu nu- mai cându a încercat tote cele alte mijloce. Ea răbdă, fiindu că voiesce se aibă de martori omenirea întregă că nu s'a depărtat unu singur minutu din calea legale, și c'a rădatu până la estremitate. Ea răbdă fiindu că ea este dreptă.”

Ecă articlu ce-lu găsesce culpabile d. Procur. și-lu acuză. D-lui nu voiesce răbdarea, lumina, înfrățirea generale; și este consecinte; cu înfrățirea, cu lu- mina nu se fact revoluțiunile de josu, daru nici cele de susu. Acestea se facu numai prin întunericu, cându lumina es- te stinsă, cându nici uă voce nu se mai pôte rădica spre a da alarma na- ționii. Și ecă pentru ce voiesce a ne lovi d. Procur. cari a proclamat aci „revoluțiunea de susu, dictatura.”

Daru d. Procur. nu se mărgines- ce aci, merge și mai departe; trece peste gerantele nostru și vine a ataca onora unei foie, merge la atacuri per- sonali. Ei bine, fiindu că credă c'am

dreptatea și opiniunea publică pentru mine, s'astu-fel sunt tare, me voi pune mai presus d'asemeni atacur necalificabili, și nu voi responde. Voi mai dîce însă câte-va cuvinte în fond. Voi dîce că chiaru dacă unu dîriu ar veni și aru propaga demagogia, cumă a dîsu d. Procur. nu se pôte teme de locu acelu ce are cu dîsul legalitatea, națiunea. Și cine pôte fi mai sigură că ministeriul are cu dîsul națiunea, de cătu reprezentantele seŭ? D-sa însă îl mîșiorcă dîcand uă se va turbura societatea, print' unu articlu de dîriu. Nu, unu guvern care are negreșit atăt de multu nați- nea cu dîsul în cătu cutegă a despre- țui voturile de necredere ale Adunării, nu se pôte teme de combaterile unui dîriu. Cumă în adevêr pôte in- tra în mintea unui om că vocea unei foie publice va putê face unu reu unor ômeni cărunți, cari au neapărat uă vie- ță publică de 20 de ani, ale căroru fapte patriotice, mari, grămădite d'a- tăta timp, au insuflat de sigur in- tusiasm națiunii? Acestă n'o pôte cre- de reprezentantele ministeriului; elu nu pôte face astă insultă unui ministeriu atăt de patriotic, atăt de legal, atăt de constituțional ca cel de as- țadi. Și d-v, d-ni Magistrați, cari nu judecați de cătu conformu testulu le- gilor, nu puteți pronunția uă osindă cându aveți uă lege, care se ne con- damnă cându aretăm faptele, și cându conformu cu legea și majoritatea adunării le aprețim ca călcări de lego.

Nu credeți că luptă aci ca se scapă p'unu om de închisore și foia acestă de amndă; nu; cea-a ce susțiu este libertatea dezbaterii, a discușiunii, ră- dîmată pe legalitate singura temelă a regimului constituțional, și supapa sea de asigurare. De voiimă se fimu scutiți de închisore și de amendă re era lesne; n'avem de cătu se voiim pentru a schimba bancele acestea pe cari ne aflăm astă-ți cu altele. N'am voit-o însă. Și astă-ți stăm aici așteptând, cu respectu negreșit sen- tința curții, ori care va fi ea; daru vom urma calea pe care am apucat și vom urma-o pentru că ne intere- săm de ordine, de adeverate ordine, mai mult de cătu acei ce se dîcu a- perătorii se; vom urma-o pentru că suntem contra loviturilor de stat, a revoluțiunilor de susu. D'acea-a ve mai dîcem: lăsați-ne pe minis- tri discușiunii publice. Nu luptăm ca se smulgem pe gerante din mânele acuzatorului ci ca se scăpăm liber- tatea discușiunii, ca se scăpăm con- știința, pentru a cării dobîndire se ne permită D. Procuror uă dîce c'am luptat și noi, celu pucinu atăt cătu și d-lui. Gerantele Românului este min- tru că se află p'acele bance pentru că scie că p'acele bance au statu ômeni ilus- tri în istoria națiunilor; pentru că scie că unu au venit pe dinsele necunoscuți s'au eșit glorificați; pentru că scie că p'aceste bance a ședut inșiș Ludovic Napoleone ș'a eșit Napoleone III.

Nu voiimă nici chiaru a scăpa fôia acestă de amendă căci ea... ea își cunoesce calea și nimino n'a pututu se dovedeschă că s'a abatutu din ea, nici de frică, nici prin lingușire; Ea își cunoesce calea și cându vine aci p'aceste bance, vine după uă matură cugetare, și vine, făr a se preocupa d'acitare sau de osindă, vine cu convingerea că și-a făcutu datoriă; că, ori oare ar fi sentința curții consciința sea prop- riă o va sustine și-i va respăti ser- viciile ce face. (Apărarea d-lui G. Petrescu pe mâne).

CERERE.

Se cere o perechie cai mari, pen- tru o trăsura mare. Cei cari voru avea de vindutu se s'adreseze la strada Suzto No. 35 la d. doctore Mawer,

Administratiunea acestei Ziari.

Sunt rasgati dd. Abonati din Ka...

2000 galbeni sunt de dat ks...

Spre cunoastinta publica

Tovaznia armata de mai mslji...

No. 434.

de vinzare

Dosr prrvslbi in faga st. George nos...

Avis important.

A societate d. Dorot strada Tea...

Spre stiinta publicului

Sabsemnatai bskrindse in tran...

Ciment de Portland

Magazinul Dimitrie D. Gradi...

de vinzare

Mal multe bngi ks Vinz dia...

de inkiriati

Lingz biserika Ogetari sliga...

de inkiriati

Lingz biserika Ogetari sliga...

de inkiriati

Lingz biserika Ogetari sliga...

de inkiriati

Lingz biserika Ogetari sliga...

de inkiriati

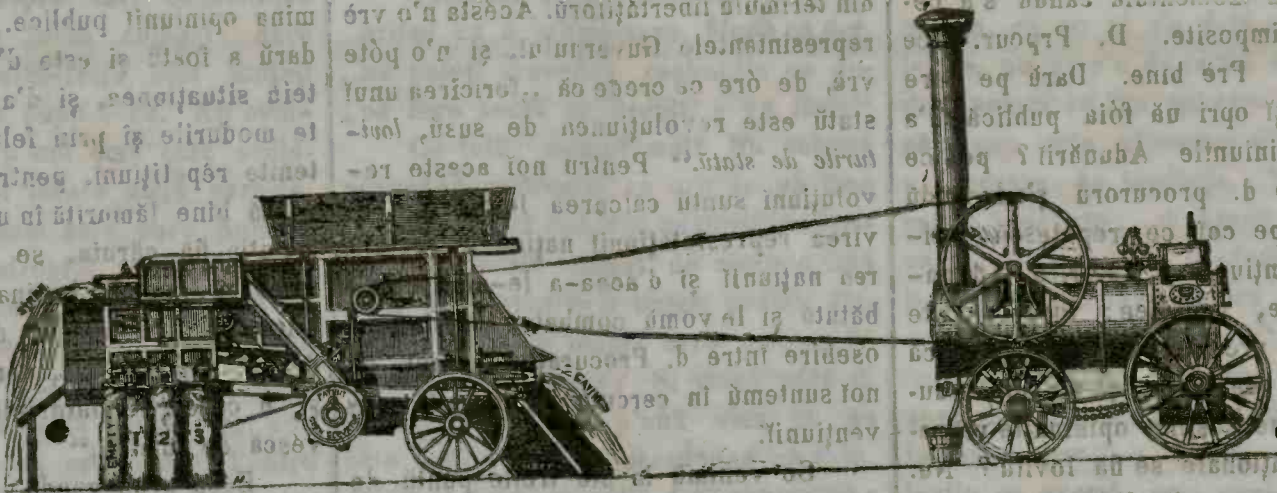
Lingz biserika Ogetari sliga...

FABRICA

Masine Agricole

CLAYTON, SHUTTLEWORTH & COMP. LINCOLN ENGLITERA.

Esrimindz ks aveasta mslgmirea noastrz...

Prodksgisnile velle mai exelente alle...

Regamz ne amiiul nomri d'a se adresa...

Referindne la vele din sas favem...

Referindne la vele din sas favem...

Referindne la vele din sas favem...

Referindne la vele din sas favem...

Referindne la vele din sas favem...

Referindne la vele din sas favem...

Referindne la vele din sas favem...

Referindne la vele din sas favem...

Referindne la vele din sas favem...

Referindne la vele din sas favem...

Referindne la vele din sas favem...

Referindne la vele din sas favem...

Referindne la vele din sas favem...

Referindne la vele din sas favem...

Referindne la vele din sas favem...

Referindne la vele din sas favem...

Referindne la vele din sas favem...

Referindne la vele din sas favem...

De ynzare sau de inkiriati.

Villa rasponatsisi Doktorz Barasch...

Dir. Castelului

Dir. Castelului din Timisoara...

Direkcia acestia Kastel face...

1. FRINGII dela 3 1/2 lei...

2. PINZ de kziuz mi de iuz...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...

de vinzare. La D-lorl Hem...